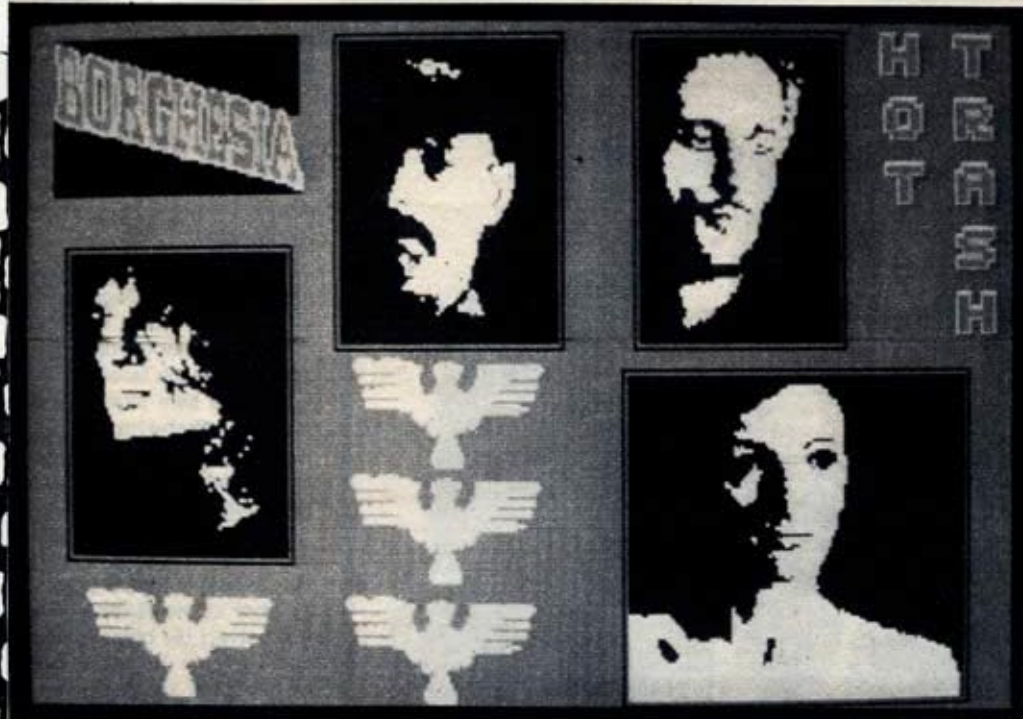


ZA LJUBLJANSKU GRUPU
»BORGHESIA«
DANAS, RETROGRADNO, U
INOZEMSTVU
VLADA SVE VEĆE ZANIMANJE.

pjelo, na njima svojstven način, ali samo u evropskim okvirima; dok Borghesia ima sve predispozicije da joj to uspije u potpunosti. Nema nade, nema straha. Play it again...



ROCK

PLAY IT AGAIN, BORGHESIA

PIŠE:
SINIŠA BIZOVIĆ

OK ad ti se prijatelji iz inozemstva počnu javljati sa zahtjevom da im nabaviš starija izdanja ljubljansko-pulske multimedijalne grupe Borghesia, šaljući pritom top-liste izrezane iz različitih muzičkih magazina, na kojima je Borghesia s mini LP-jem No Hope, No Fear u društvu izvođača kao što su Prince, PIL, Sting, Cure ili The Smiths, zaista se s razlogom može govoriti o probou na evropsku, a s obzirom na to da su i na listama u SAD, i na svjetsku rock-scenu. Proboj grupe u organizacijskom obliku »male bande« izvršen je kroz utjecajnu belgijsku diskografsku kuću Play It Again, Sam (PIAS), koja najvećim dijelom okuplja elektro hi-tech bandove plesnog usmjerenje (Front 242, Click, Click), među koje svaka-

ko treba ubrojiti Borghesiu. Sudeći prema položaju drugih štićenika PIAS-a na listama popularnosti, Borghesia je, zahvaljujući ponajprije američkom tržištu, njihov projekt broj jedan. Ako bi se za prvu fazu djelovanja grupe (1983-1986) moglo reći da je bila »svjesno balansiranje na margini«, suradnjom s PIAS-om, početkom prošle godine, počinje nova, potpuno drukčija, »osvajачka« faza.

Povijest sastava počinje pak 1979. godine u radikalnoj kazališnoj grupi FV 112/15, iz koje se 1983. kao muzički ogranak iskristalizirala Borghesia. Slijede godine rada na margini, ploče Ljubav je hladnija od smrti (1985) i Njihovi zakoni, naša življenja (1986), snimljene za Založbu FV, koju su osnovali članovi grupe, te stalna medijska prisutnost (instalacije, performanse, video-radovi) na ljubljanskoj alternativnoj sceni. Osim glazbene, izuzetno je važna video-aktivnost grupe, bogata i kvantitativno i kvalitativno. Video-radovi Tako mladi (1985), Sovražnici (1983) i Venceremos (1987) sudjelovali su na mnogobrojnim festivalima (Montreal, Moskva, Haag, Amsterdam, Firenca, Berlin, Torino), a posljednji, Venceremos, osvojio je posebnu nagradu na festivalu glazbenih spotova »Videomix« u Zagrebu te specijalnu nagradu na festivalu televizijskih spotova u Ljubljani. Otprilike u to vrijeme počinje i »osvajачka« suradnja s PIAS-om i izdavanje, pod njegovom etiketom, mini LP ploče No Hope, No Fear (1987) te EP ploče N. U. D. (1988).

Prije nekoliko dana u koprodukciji ZKP RTV Ljubljana i Založbe FV izišao je novi album Borghesie »Ogolelo mesto«, koji se na evropskom i američkom tržištu pojavio pod naslovom Escorts and Models. LP sadrži nekoliko pjesama s belgijskih izdanja grupe i mnogo novog materijala, sniman je u nekoliko ljubljanskih studija (CD, Metro, Tivoli), a miksao u londonskom Southernu. Gledano u cjelini, Ogolelo mesto vrlo je moderna i raznolika ploča, strukturom razbijenija nego prethodne, s rasponom od ubitačno plesnih dijelova (Ni upanja, ni strahu; Goli, uniformirani, mrtvi; U crnom) preko lakših i mračnijih (Blato; A. P. R.; Pasto Nudo) te kraftwerkovske Am I do laganih, atmosferskih pjesama (Tuxido, Ogolelo mesto). Središnje mjesto neosporno zauzima trans-hit Ni upanja, ni straha. Minimalistički, seksualnošću nabijeni stihovi Borghesie u svojoj se slikovitosti na ovoj ploči mnogo više bave erotikom nego politikom, dvama stalnim temama grupe, dok je društveni angažman, izrazit u prethodnim projektima (posebno Njihovim zakonima, našim življenjima) sasvim izostao.

Rijetki su jugoslavenski bandovi i njihova ostvarenja za koje možemo reći da su vremenski i sadržajno bili relevantni u evropskim i svjetskim okvirima. U tu grupu, izbrojivu na prste jedne ruke, uz Šarla Akrobatu, Paraf i Laibach, treba svrstati i Borghesiu. Šarlu i Parafima se, usprkos tome, nije uspjelo nametnuti široj evropskoj i svjetskoj javnosti, Laibachu je us-

START JUNIJ 1988